

ΚΑΡΥΑΙ ΤΗ. 18.4/1.5.2013

ΑΡ. ΠΡΩΤ. Φ.2/58/1147

Μακαριώτατον
Πατριάρχην Ἀντιοχείας
κύριον κ. Ἰωάννην Γ΄
Εἰς Δαμασκὸν

Τὴν Ὑμετέραν Θεοτίμητον Μακαριότητα
εὐλαβῶς ἐν Κυρίῳ προσαγορεύομεν.

Ἐν μέσῳ σταυροαναστασίμων ἡμερῶν μετὰ βαθείας ὀδύνης παρακολουθοῦμεν τὸν ἀνάιτιον καὶ πρωτοφανῆ διωγμὸν ἐναντίον τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἀντιοχείας. Ἡ πρόσφατος δὲ ἀπαγωγή τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλεπίου καὶ λίαν ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Ὑμῶν κ. Παύλου μετὰ τοῦ συνοδοῦ αὐτοῦ συροϊακωβίτου Μητροπολίτου κ. Ἰωάννου, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ ὁ μαρτυρικὸς θάνατος τοῦ ὀδηγοῦ των, ἦλθε νὰ προστεθῆ εἰς τὴν μακροχρόνιον ἀπηνῆ διώξιν τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος εἰς τὴν λίαν εὐαίσθητον περιοχὴν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ὅθεν, διὰ τοῦ παρόντος Ἐπιστασιακοῦ ἡμῶν γράμματος ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐλικρινῆ συμπαράστασιν ἐκ μέρους πάντων τῶν Ἀγιορειτῶν πατέρων τόσον εἰς Ὑμᾶς προσωπικῶς, ὅσον καὶ εἰς τὰ χειμαζόμενα μέλη, κληρικούς τε καὶ λαϊκούς, τῆς Ἀποστολικῆς Ὑμῶν Ἐκκλησίας.

Μακαριώτατε, λαμβάνομεν τὸ θάρρος, ὡς τέκνον τοῦ Ἁγίου Ὁρους μετὰ τοῦ ὁποίου συνεδέθητε ἀπὸ τῶν νεανικῶν Σας χρόνων, νὰ ἀπευθυνθῶμεν εἰς τὴν Ὑμετέραν προσφιλεῆ Μακαριότητα καὶ νὰ παρακαλέσωμεν Ὑμᾶς, ταπεινῶς προτρέποντες ὅπως ἐνισχύσητε ἑαυτοὺς μετὰ τὴν βεβαίαν πεποίθησιν, ὅτι αἱ διώξεις καὶ αἱ θλίψεις τὰς ὁποίας ὑφίστασθε ὑπὲρ Χριστοῦ πολλὴν θά ἔχουν τὴν ἀντιμισθίαν παρὰ τοῦ δικαιοκρίτου Κυρίου, ὅταν ἀποδώσῃ ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Βασιάζοντες ταύτας μεθ' ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας, «κομείσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον, φανερωθέντος τοῦ Ἀρχιποίμενος», ὅτι πιστὸς ὁ λόγος Του διὰ στόματος τοῦ Ἀποστόλου: «εἰ γὰρ

ΚΑΡΥΑΙ ΤΗ, 18.4/1.5.2013

ΑΡ. ΠΡΩΤ. Φ.2/58/1147

Μακαριώτατον
Πατριάρχην Ἀντιοχείας
κύριον κ. Ἰωάννην Γ΄
Εἰς Λαμασίων

Τὴν Ὑμετέραν Θεοτίμητον Μακαριότητα
εὐλαβῶς ἐν Κυρίῳ προσαγορεύομεν.

Ἐν μέσῳ σταυροαναστασίμων ἡμερῶν μετὰ βαθείας ὀδύνης παρακολουθοῦμεν τὸν ἀνάιτιον καὶ πρωτοφανῆ διωγμὸν ἐναντίον τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ἀγιοπάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἀντιοχείας. Ἡ πρόσφατος δὲ ἀπαγωγή τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλεπίου καὶ λίαν ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Ὑμῶν κ. Παύλου μετὰ τοῦ συνοδοῦ αὐτοῦ συροϊακωβίτου Μητροπολίτου κ. Ἰωάννου, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ ὁ μαρτυρικὸς θάνατος τοῦ ὀδηγοῦ των, ἦλθε νὰ προστεθῆ εἰς τὴν μακροχρόνιον ἀπηνῆ διώξειν τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος εἰς τὴν λίαν εὐαίσθητον περιοχὴν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ὅθεν, διὰ τοῦ παρόντος Ἐπιστασιακοῦ ἡμῶν γράμματος ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐκρινῆ συμπράξασιν ἐκ μέρους πάντων τῶν Ἀγιορειτῶν πατέρων τόσον εἰς Ὑμᾶς προσωπικῶς, ὅσον καὶ εἰς τὰ χειμαζόμενα μέλη, κληρικούς τε καὶ λαϊκούς, τῆς Ἀποστολικῆς Ὑμῶν Ἐκκλησίας.

Μακαριώτατε, λαμβάνομεν τὸ θάρρος, ὡς τέκνον τοῦ Ἁγίου Ὄρους μετὰ τοῦ ὁποίου συνεδέθητε ἀπὸ τῶν νεανικῶν Σας χρόνων, νὰ ἀπευθυνθῶμεν εἰς τὴν Ὑμετέραν προσφιλῆ Μακαριότητα καὶ νὰ παρακαλέσωμεν Ὑμᾶς, ταπεινῶς προτρέποντες ὅπως ἐνισχύσητε ἑαυτοὺς μετὰ τὴν βεβαίαν πεποίθησιν, ὅτι αἱ διώξεις καὶ αἱ θλίψεις τὰς ὁποίας ὑφίστασθε ὑπὲρ Χριστοῦ πολλὴν θὰ ἔχουν τὴν ἀντιμισθίαν παρὰ τοῦ δικαιοκρίτου Κυρίου, ὅταν ἀποδώσῃ ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Βασιάζοντες ταύτας μεθ' ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας, «κομείσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον, φανερωθέντος τοῦ Ἀρχιποίμενος», ὅτι πιστὸς ὁ λόγος Του διὰ στόματος τοῦ Ἀποστόλου: «εἰ γὰρ